iceptibus qq hoi et Angelus cognoscunt Lapidem, sic et Angelus cog-
noscit Lapidem sub rõe specifica et intelligibilitate angelicae et hoies
sub rõe specifica intelligibilitate humanae; ex quo fit quod Lapidis
intelligibilitas et capacitas desumuntur in illas angelicam et
humanam distinctam specialiter et argumentis [illegible]
diem.

Solvuntur argumenta contraria.

97. Arg. 1. magis distat ab hoe visio Beata supernaturalis quam iceptus angelicus: et in illis hominis potest intelligere per visionem Beatam quod est conceptum angelicum. Probatur maj. quia distat ab hoe et ab illius illa visio Beata entitative et tota supernaturalis, conced. quia distat in hoe per se et aliis; neg. maj. nam visio Beata e aliis hominis [illegible] intellectus hominis e sublimius proportionatum illius, sicut et angelicus [illegible] e aliis hominis et angelicus, et consequenter illius illius angelicus e sublimius proportionatum illius.

98. Resp. visio Beata Angeli e illis angelica dicitur comprobabile S. Th. etiam visionis Beatae tam in hoe quam in Angelo esse eiusdem speciei: quo potest illius hominis intelligere per illationem et per visionem Beatam angelicam. Et deinde dicitur quod conceptus visionis Beatae tam in hoe quam in Angelo sit eiusdem speciei probatur et hoe principium [illegible] illatae neg. esse eiusdem speciei Theologia id e tendunt in id obiectum [illegible] et Beato [illegible] cat. Dico tamen quod est in hoe supra e illo [illegible] per se [illegible] non
bilis [illegible] quemadmodum iceptus hominis et angelicus [illegible] naturalis esse eiusdem speciei. Vel neg. [illegible] iceptus hominis et angelicus esse diversae speciei in [illegible] rõe sui [illegible] principii.

99. Arg. 2. Substantia angelica potest videre naturam humanam

Lumen sublimiorem si sit naturalis lux ad lumen Angelicum: quod dum cognitus Angelicus poterit reddere illum lumen gratis intelligente si sit naturalis lux ad illum Angelicum. Dimitto aliis, quod a multis negari, ut videbimus in Metaphysica. Et neg. Consequentiam, quia potentia non vitalis non fit bonum argumentum ad potentiam vitalem, quam ad effectum requirit actum vitalem, quod non procedat ab illa lumine non potest trahi ad illum Angelicum, ut patet ex Nostris fundamentis.

200 Arg. 3.° idem effectus potest produci non vitalis a causis diversis

produci ab una, et conservari ab alia; quod est idem effectus vitalis, ergo eadem ratione poterit produci a causis vitalibus essentialiter diversis, produci ab una, et conservari ab alia. Neg. Consequentiam, et diversitas est, quia omnis causa est causa obedientialis ad quemlibet effectum non vitalem producendum, et effectus non vitalis producendus non postulat actum principium proprium illius speciei, ut est causa non vitalis; at vero causa vitalis ut talis sub dicit ordinem in actu 1.° ad effectus qui produci possunt esse vitales cum illius in actu 2.° Conspicuus aut Angelicus, ut non dicit lumen, ita non dicit vitam lucis in actu 2.°

201. Arg. 4.° Species impressa quae inserviunt illi Angelico, possunt divinitus inservire illi lumini: quod sit species expressa idem est de aliis, quae inserviunt potentiae Angelicae, poterunt inservire potentiae luminis, ut lumen illos intelligat. Antecedens constat a doctrina in speciebus impressis quae inservient inservirent potentiae visivae lucis Fidei. Confirmatur Consequentia, quia species impressa et species transcendentes ad expressas. Ad primissam autem, neg. Consequentiam, et diversitas est, quia species impressa effective tantum concurrunt ad expressas, quidlibet autem virtus potest supplere concursum effectivum alterius saltem divinitus; at vero quibus ea species expressa est proportionata ut vitalis concurrat loco alterius; alias creaturis posset vivere gaudentem, et audiens per vi-

lem

Divisum, quod est absurdum.

102. Addit̃ hinc tradimur [illegible] non debet procedere de illesione angelica [illegible] illius libri sed etiam [illegible] humana [illegible] illius angelici cum par sit & [illegible] ratio. Sed dices intelligibile angelicum est perfectius intelligibili humano: ergo intelligibile humanum continetur intra intelligibile angelicum, et consequenter poterit illius angelicus intelligere conceptum humanum. Respondeo negando consequentiam, quia et ipsum intelligibile angelicum est perfectius [illegible] mobili visivo, quin hoc intra illud contineatur. Item sensibile visivum perfectius est sensibili auditivo, et hoc non continetur intra visivum, cum neque auditus possit videre, neque oculus possit audire.

Tertia Difficultas.
Utrum Intellectus Petri possit intelligere per Conceptum Pauli?

103. Dico 1.º illius Petri non potest intelligere per conceptum Pauli, si ad illum vitaliter non concurrat, sed habeat se omnino passive. Ita P. Tellez Disp. 84. Sect. 5. N. 14. et alii quos ille citat. Et ratio constat ex dictis Sect. 2. de [illegible] quia ibi diximus actum vitalem esse requisitum ad intelligendum: ergo si Petrus vitaliter non concurrat ad conceptum Pauli, sed tantum habeat se mere passive non poterit intelligere per talem conceptum. Et confirmatur quia si oculus in se reciperet sensationem non diceretur sentiens, ex eo quod ad illam efficienter non concurrat: ergo si illius Petri in se reciperet conceptum Pauli, si ad illum efficienter non concurreret non diceretur per illum intelligens.

104. Objicies 1.º cum P. Arriaga de anima Disp. 6. N. 21. *conceptus* [marginal note]
Illius Petri et sic passivus in illo Pauli debet in illo praestare aliquem effectum, sed non apparet alius nisi illum reddere intelligentem: ergo de [illegible]. Respondeo negando minorem; reddet igitur talis conceptus illum

talis conceptus intellectum Pauli habentem conceptum s.o captu aptum, sed non intelligentem, quod intelligere sit vivere, ad quod requiritur actio vitalis.

105. Obijc. 2.o Actio qua Deus se solo produceret in intellectu Petri talem conceptum esset eiusdem speciei cum illa, qua intellectus Petri concurreret ad eundem conceptum: ergo non ex defectu actionis vitalis conceptus non redderet illum Petri intelligentem. R. 1.o neg. ant., quia 1.a actio esset transiens et non vitalis, 2.a vero esset immanens et vitalis, et vitaliz diximus. [illegible] in Logica actio dividitur in transeuntem et immanentem, vitalem et non vitalem, tamquam in actiones specie diversas [illegible] ratio quia actiones vitales et [illegible] non vitales, quae sc. illa respiciunt effectus principio vitalia. Sed dato ante, neg. cons., quia ad effectum intelligendi non sufficit quod actio sit eiusdem speciei, sed deinde requiritur quod sit vitalis et immanens, per illam quod se moveat ab intrinseco principio intelligens, quod non haberet actio qua Deus se solo produceret conceptum Petri in intellectu Petri.

106. Instabit: sequitur ex hoc quod Petrus per eundem met conceptum intelligat et non intelligat, sed hoc videtur absurdum: ergo etc. Petri major, quia Petrus quamvis in se produceret et conservaret illum conceptum per illum intelligeret, deinde quamvis idem conceptus a solo Deo in intellectu Petri produceretur et conservaretur Petrus non intelligeret per illum: ergo sequitur quod per eundem conceptum Petrus intelligat et non intelligat. R. neg. minorem, nec enim admittitur absurdum in eo quod Petrus per eundem conceptum diverso modo productum, in eo non vitali a Deo, et vitali ab ipso Petro intelligat et non intelligat [illegible] diversas [illegible] productiones ipsius conceptus.

107. Quod diximus de actu intellectus s.o et intellectione diximus et actu voluntatis, et volitione, ad quem ut requiritur [illegible] actio vitalis, quae reddat volentem [illegible] volentem [illegible] Voluntas dicatur

dicatur

Voltas dicatur amans Libere s.d Necessario, nam voltas non minus dicitur amans per actum Liberum, quam per necessarium, vt patet in Beatis qui Vivunt et amant Deum per amorem Necessarium.

208 Quod si dicas per [illegible] Consilia et Multos P.P. multos actus voltatis fieri in Nobis sine Nobis, qui in actus prodeant in voltate sinum effectum gratalem, nam si sint Amoris reddunt voltem amantem, ac proinde potest actum amoris vg. reddere voltem amantem, quin ipsa voltas vitaliter Concurrat ad talem actum. Resp. Consilia et Multos P.P. Loqui de actibus supernaturalibus fieri in Nobis sine nostris Meritis, et aliquos actus supernaturales fieri in Nobis sine Nobis Libere operantibus vt premiū [illegible] numquam in [illegible] nostram voltem et ad tales actus vitaliter non concurrere. Caeterum argumenta quae possunt fieri contra hanc resolutionem vide Sect. 2a.

209 Dico 2o. Voltas Potest pati illigere [illegible] Pli si ad illud s. ad illius receptionem vitaliter Concurrat. Est Com. resolutio quam tenet P. Soar. Lug. Tract. 3. de Anima Vol. 07. P. Telles citatus n.o 14. Ratio quia Causa in omnibus requisitis applicata subiecto potentiali non potest non efficere suum effectum formalem; sed vero supponimus dari Causam formalem nempe receptam in omnibus requisitis, nempe actum, gratiam et unionem applicatam subiecto potentiali, quibus in illius Potentia vitaliter Concurrente, quia illius Potentia vitaliter Concurrens ad receptionem Pli per illum formaliter illigit. Sect. 3a.

210 Dico 3o. id effectus neque dimitis potest pendere a dupli Causa vitali efficiente. Sed si Potentia Concurrit vitaliter ad Concursationem receptionis Pli, tales receptus pendere effective a dupli efficiente vitali nempe a solo Deo vt Causa partiali, et ab altera vt Causa ex parte 2a. Concurrente Deo ex [illegible] vt Causa Vnli

i illo: prob. ant. Ad 1° neg. maj. ut constabit ex dicendis in
Physica, ubi solventur vincenti solutas. Ad 2° neg. min: nam
posito suum [illegible] Sri pōt Deus suspendere a concursu cā partis
talis exceptus et sol. concursum ex cā utriusque, cum non sensu
Sri: sic quod aliquod effectus sol. in fieri pendet a cā 2ᵃ, et pos-
tea reduxit a cā 1ᵃ, n. dicitur pendere a duplici efficienti totali.

111 Dic. 2°: Nemo pōt vivere p[er] vitam alterius: sed ipsius
Sti ... in illo Sri ē vita alimentalis in aiā 2ᵃ
illius Sti: go illius Sri n. pōt vivere sed illius, p[er] illam.
disquo maj: nemo pōt vivere p[er] vitam alterius si illam non
faciat suam conced. si illam faciat suam, ut facit illius
Sri suppositum Sti illum in se conservando p[er] p[ro]priā actionem, neg
maj.

112. Resp: Alius n. pōt vivere neq[ue] facere suā vitam
p[er] physicam p[ro]d[uctio]nem aiōm vitalem illius Sti: go neq[ue] pōt
vivere, neq[ue] suam facere vitam vitalem Sti [illegible] ... Neg
conseq., et disparitas ē, quia immediate ē et essentialiter dependens a suo prio,
ac proinde n. pōt exerceri nisi ab illo prio a quo immediate et essentialiter dependet;
at vero ipsius ē indifferens ut produceretur ab illo Sri, et ab illo Sti,
et ideo ab utroque pōt conservari et produci p[er] aiōm solum ...
reddere suum effectum [illegible]. Itaque ipsius in se p[er] prie n. ē vita
alicuius ... ut ē ab physicā, sed solum ē vita Sti sigillatim
et ordinatim, fit p[er] vitam formaliter alicuius prii illum ...
p[er] aiem vitalem, et immanente.

113. Unde colliges Sti suppositum n. pōt variare suam [illegible],
neq[ue] mutare obtum, potest tamen mutare suum prium,
quod causat obti ē illi essentialis, n. tamen illi essentiale ē respicere hunc
determinatum illum, quod respicit ōes eiusdem speciei, cum de se non

postulet

possibiles produci (magis ab uno quam ab alio) et in omnium virtute contineatur, neque ab aliis dependeat in esse, sed media actione dicta, ut diximus Sect. 3.a Collig. deinde quod si intellectus Christi poneretur in anima Christi Domini Sententia Dominum posse illum producere illum quia conceptio in actu 2.o illi proportionata, et quod eodem modo planum est atque conceptio in actu 2.o spiritu de consensu.

Quarta Difficultas.

Utrum Intellectus possit producere in se conceptum quin per illum intelligat?

114. Supponendum 1.o constare Dominum Philosophum ut esse certum illum separatum a propria vita subiecti, nempe illum divinum separatum ab anima, aut Angelicum a natura Angelica, posse producere in se conceptum quin per illum intelligat, et ratio est quia productio talis conceptus non esset vitalis, eo quod non procederet a principio vitae conjuncto sed separato a vita subiecti.

115. Supponendum 2.o quod si intellectus divinus poneretur in natura Angelica quae est distincta ab eius, aut etiam intellectus Angelicus in anima rationali tunc quamvis Divinitus produceret in se conceptum quin per illum non intelligeret siquidem tunc talis conceptus non procederet a principio vitae conjuncto sibi proportionato, quin de vita se teneret intellectus, ac si esset in re extra subiectum.

116. Supponendum 3.o illum subiectatum in propria vita subiecti posse in se producere conceptum quin per illum intelligat, si Deus impediat unionem quae illi debetur unionem inproportionatam. Constat autem quia nulla ratio potest constare summum effectum formalem mihi in subiecto sibi per

unionem

Sibi per unionem proportionatam: atqui effectus intelligendi est effectus formalis: ergo si Deus impediat unionem in subjecto, aut tribuat improportionatam intellectus fiat ad illum conveniat, non redderet intelligens per illum. quibus suppositis non levis est difficultas.

Utrum Intellectus radicatus in propria vita substantiali possit in se producere conceptum, quin per illum intelligat?

117. Negant communiter probabiliter multi P.P. quos citat P. Suar. Lib. 2. Tract. 3. c. 18. Et haec prima sententia placet subscribere, ratio mihi videtur probabilior, ad cujus intelligentiam scire debes, statum nostrae quaestionis, et difficultatis esse, an scilicet intellectus radicatus in propria vita substantiali, et in alia ejusdem rationis eminenter conceptum, quem illum vitaliter producat, non illum producat vitaliter, et immanenter licet per casum Regia quae certe supponimus non est dubium non posse illum non intelligere, neque illum non vitaliter posse producere. Sed licet casum regia, et non licet omnia supponere naturaliter, ratio illi tenet ... vitalis posse tunc producere conceptum, quin per illum intelligat. posse igitur tale

Roñi

ber Oñ fieri.

118. Quam aliq. 1.º q.º in nrõ ista dari duplex pote-
tem, quam sc. pot. vitalis, et alteră instri obedialis:
quo istis radicatis in propria vita subiali potest elevari a Deo
ut instrũ obediale ad producend. in se actũ, qui illum
illigat, quin 3 possit elevari sine potentiam pot. vitalis.

119. Sed nec illa libe opiõ 3 convincit, nam ea potentias
instri obedialis et pot. vitalis sunt oio media et in-
stinentes ad producendũ qãm, nã ab ipso ultima conceptus et in-
stinctus quam positivus physicũ, et a p. t. ab illo pendens, atque inde ab
illo pendit, illumque primo et per se afficit sine notam illius
entem indivisibilem, et 3 sed sine pẽm, s.ª potentiam instri
per quã distinguitur sed per nros conceptus. Adde quod producere et 3
producere immanenter sit proprium entitatis s. vitalis, quod 3 possunt
a p. t. afferri et eadẽ entitẽ creata et sine diversis potentiis, ut
fere oẽs concedunt.

120. Quant 2.º q.º probat quod ea instri obedialis 3 dis-
quãtur a p. t. a vitae pot. vitalis, ut illis in se 3 pro-
ducat conceptũ 3 vitalẽ. 1.º q.º in Beatis illis et voluntas 3 dis-
quãtur ab ea oppone Diviñ, et tñ illis producit verbum Diviñ et
Dilectionẽ Spiritum Sanctũ, qui 3 oppone ut talis concurrat. 2.º
q.º Essentia Diviña concurrit loco speciei impressa cum Illis
Beatis, quae in concurrere oppone, ut oppone ẽ, et tñ essentia et oppone
Diviña 3 distinguãtur a p. t.

121. Verũ hoc et opiõ 3 subsistit, q.º Verbũ Diviñ
et Spiritus S. a p. t. procedunt per totam illam entitẽ
Diviña moralem, in qua dari fundat ut per nros conceptus dicamus
Verbũ Diviñ procederet per illum, et Spiritum S. per voluntatẽ

& ex mō à p. r. ēffia, & ōppā Conueniunt Cum illius Beātg
Loco spēi ingstā; Sic illud Cum pductio ipsius sit plyiā &
à p. r. & n̄ p. Nāy ipsius oē illud qd à p. r. ē indistinctū ab
ipso illu aque & indisibilr Conuenit ad ipsius pductionē.
Cum ūnd laō infert, & pōt n̄ disgauīenti à p. r. sin vtramq̄ bēm
indisibilr illius pduciz Conceptum.

222. At hr igr & pdem melius pbandū ē nrā Re-
solutio Dr. qā illius vz pote Crīā ē Deo Sub-
yectus ad pducend n̄ vitalr, qdqā ē pducibile n̄ vitalr.
Sed sachrys Lrī ē pducibilis n̄ vitalr vz deducitr ex supe
rioris Resolutiōi: qā illius Lrī ex Radicatus in p pria
vita Subiali pōt pducere ipsum n̄ vitalr, & p sequens
p illum n̄ vitiqere.

223. Obi si duus ipsum Lrī n̄ ē pducibile n̄ vitalr
Et ab illu Lrī Radicato in p pria vita Sub-
stali qā pducere immanenter & à prīo vita Conjuncto
qā st Condicōēs ad actiōm vitalem. Ob eō bēm imanīā
& à prīo vita Conjuncto absē n̄ Sufficē ad hr vz dā pdu-
ctiua ipsius sit vitalis, nā si idem ipsius vz Diuinus pōt
pducere à volte, aut phantasia, pducere tunc imanīēr,
& à prīo vita Conjunctus n̄ tm̄ pducere vitalr, q̄ adhibui
voltas neq phantasiā Conuenirent vitalr ad talem Con-
ceptum. Itaq̄ Lrī illius vz ē Radicatus in p prio vita
sit priā vitalis, & hras Conueniat ad pductionem Conceptus,
hn n̄ sequitr vitalr, Lrī vz vitalis sit, p se. et q̄ vitalis
ē Crīā Subyecta Deo, Itaq̄ vz talis eleuari pōt ad pro-
ducend n̄ vitalr ipsum, qā absē ē pducibilis n̄ vitalr
Et ab à pōs Radicatus in vita Subiali.

vt sc. actus phantasiae

122 Secundus: ideo ut tenens phantasiae non concedere vitalem actum operationi, si illum dicitur [illegible] producant, quia Deus potest imperfectionat, ut per illum vivant, quod non [illegible] in actu radicato in propria vita subiecti. Sed quia ad [illegible] non impugnas posse dari actionem immanentem et a propria vita coniunctam, quae vitalis non sit, si autem hoc dari potest, cur non posset elevari istius potentia [illegible] obedientiale ut producat in se non vitalem conceptum.

Respondeo id ideo esse quia oppugnari perfectionatur ut per illum vivat istius radicatus in propria vita subiecti. Dixisti optime, si probasses ex eo quod talis conceptus produceretur immanenter a propria vita coniunctus, necessario deberet producere vitalis, quia tunc solo esset istius perfectionatus ut istius per illum viveret. Dum vero concedis posse dari actionem immanentem quae vitalis non sit, id est cur neges per illum [illegible] radicatum in vita subiecti, ut [illegible] obedientiale est produceret in se conceptum per actionem immanentem quae vitalis non sit.

123. Et confirmatur: quia Deus potest facere mediorum quae per se potest facere se solo; at per se solo potest producere in actu radicato in propria vita subiecti operationem non vitalem: quod etiam per illum producere in eodem actu convenienter ipsi actui non vitalem. Confirmatur: quia [illegible] istius separatus a propria vita subiecti potest elevari ad producendum in se non vitalem conceptionem; quia eo coniunctus in propria vita potest elevari ad illum non vitalem producendum, si quod coniunctio aut separatio a propria vita non ponit neque tollit istius efficaciam, aut auget, minuit ve obedientia.

ut potentia^dit^ creaturae Creatori suo ad producend. elevata, q. q. e. a. se pro-
ducibile, ut a se ē producibilis causis ab ipso illius vitalis.

126. Confirmatur 3.° ē efficacitas q.^a n. implicat q. Deus eleva-
vet frigus ad producend. calorem in subiecto disposito ad
frigus: q. similiter n. implicabit q. Deus elevet illum, q. ē principium vi-
talis ad producend. actum n. vitalem in ipso pro eo disposito ad
producend. actum vitalem.

127. Pr. 2.° ead. ratione, q.^a ideo talis dicitur vitalis q.^a
cum sit actus physicus procedit a tota entitate physica
sui principii, n. potest procedere ab illo qui n. procedat ā vitalitate, q.^a a p. t.
n. distinguitur ab ipso illius, et loc. n. obstat et probatur 2.°, q. ipsa vita-
litas illius possunt procedere multa actus n. vitales, q. signum ē q. ut
actus sit vitalis n. satis ē q. principium vitale sit.

128. Pbo 3.° q.^a tam illius ē apprehensivus judicativus et
discursivus et actus procedens solius apprehensionis pro-
cedit a tota entitate illius judicii et discursus, et n. talis actus
n. ē procedens judicii, et discursus: q. sicut licet actus procedens con-
ceptus procedat a tota entitate physica illius q. id ē vitalis n.
erit vitalis n. procedat vitali &c. ab ipso illius vitalitate ut
viventis et n. sub ratione q. n. est obedientialis instrumenti.

Respondetur Contrariae Sententiae objectio-
nibus.

129. Objicitur illius habitualis in propria vita subjecti
potest dicitur producere in se actus n. vitalis,
q.^a illum produceret sola obedientiali et q. creatura ē subjecta
Deo, atq. talis illius n. est potentia obedientialem ad producend.
primario suum actum n. vitalem: q. &c. Pr. minor

q.a per obedialis ut ostat ex ipsius defini. n. 2. dati in luis
ad operand. munus, qd. natiua virtute d. Concursu sibi
debito exercere n. potest; atq illis ẽẽt natiua virtutẽ ad pro
ducend. suu actum immanenter: qd. illum pot. pducere obe-
dialr. ut mera instru.

230 R. nego mi. d. adiectus probaẽ de ugi minori.
Illis ẽẽt natiua virtutẽ ad pducend. simul con-
actu immanẽtẽr d. vitali, Concedo: ẽẽt natiua virtutem ad pro-
ducend. suu actum n. vitalẽ, Neg. mi. Ita q. illis radicatis
in ppria vitae numqm̃ producere in se actu n. vitale, nĩ obe-
dialr. sicut numqm̃ pducit actu transeuntes nĩ ut obe-
diale instrũ. Sicut aut si pducat actum transeuntes ĩ-
nis instr ũ obediale, ut cum pot. pducere concedunt ad-
versarij sn. intelliget p illum, ita et p illum n. vitales produ-
cunt. intelligĩ cum n. minus reg rat ad actum intelligendi
operari imanẽns qm. vitalis.

231 Obijci 2.o qa. substalis neg divinitus pot educi d.
potẽ mã, d. illi vniri, qr. cum illa faciat vnu
per se, ex eo qd. mã sit subiectũ pporcionatũ tũ talis fõe:
qd. similr. neg divinitus poterit illis radicatis in propria
vitae producere in se actum, qr. per illum intelligat, siqd.
etiam est subiectum pporcionatũ cũ illius. Et confirm. q. albe-
bedo n. pot. pducere intagibe, d. illi vniri qr. illud faciat albu qrdt.

R. concessã anteẽ si vnio intrinsẽe d. manet sub
ialis, neg csãm, d. diversitas ẽ qa. ad hoc ut resultet
compositum p se nil aliud reqrit qm. mã d. fõe porcionatã
tã vnita ipsi mã p vnioem porcionatã: at ut illis intelli-
gat requirit concursus porcionatus p talis n. cois si producat

ci vitalis, ut produci pōt ab intellectu q̃nvis instrũ obedientiali.
Unde ad conspectũ eadem applanda ē solũ, q̃a album nil aliud ē q̃m albedo unita subiecto, ac [illegible] illigens [illegible] alteraq; con-dicis illigri ab illigo ȝ ptũm productum vitalis.

232. Obijc: 3° Ille ē argumentũ unicũ P. Joan. Lug.

Citatis n° 48: concursus vitalis nil aliud ē q̃m motus imanens à vita procedens; sed ita se habit concursus iste producentis inde conceptũm: q̃o erit vitalis. Resp. dist. maj. ē motus imanens à vita procedens debito mõ, et à vita vivente, conced. ē motus imanens à vita procedens indebito mõ et n̄ à vita, sed ut à mero instrõ obedientiali, Neg. Maj. Itaq; ad concursũ vitalem n̄ sufficit procedere imanẽr à vita, sed deinde requiritur q̃d procedat à vita vitali s. à vita vivente.

233. Ordin. actus supernales producunt mõ indebito à pōis naturalib. et in actus qbus producunt sunt vitales: q̃o aõ q̃m istis in [illegible] produceret conceptum q̃nvis mõ indebito, erit vitalis. Neg. consequentiam, et disparitas ē q̃a potentiæ naturales elevantur à Deo ad actus supernales, ut pote sic dis ut mero instrũ et producunt vitalis tales actus q̃nvis indebite; illud vero in hoc eventu produceret conceptum ut mera [illegible] q̃d sic vitalis esset in n̄ concurreret ut vitale ubi addit tale actum n̄ dere [illegible] illud ut ca principalis sed ut mero instrõ Dei.

234. Obijc: 4° Illud crucifix obedientialis pōt vitalis producere conceptũ, et pilluminare angelos, ut per in-tellectus Beatorum, q obedientialis producunt visionem Beatam, et per illa illuminant: q̃o si in se illud produceret obedientialis conceptũ.

actum producere vitalē, et per illum attingere. Q. diversa anima: illius licet
et obedientialis Adae, ut per illum attingere ita ut ad talem productionem
sola concurrat obedientiali, ut in mente maneat in specie, ita ut
concurrat et ut potentia vitalis concedo anima. Unde illius Beati adquirit
vitalē, et attingit per visionem Beatam, quia ad illam concurrit non solum
obedientialiter per potentiam ad actum supernaturalem, sed et ut potentia vitalis; at
vero non dicimus illum actum non posse obedientialiter operari vitalē animam
naturaliter indistinctum ut est visio Beata, sed solum asserimus potentiam obedientia-
lem operari non vitaliter, quod quod habet ab ipso actum ut vitalis, sed haberi
ab ipso obedientiali operante. Mitto alia argumenta hic fieri solita,
quia omnem suam efficaciam habent adversus vires quas initio quaestionis
rejecimus, ut patet minus firmas.

135. Sed quaeres: Utrum anima illa per quam illius haberet in pro-
pria vita subsistentia actus produceret consequentem vita-
lis distinguendam specie ab alia quae illum vitalem produceret? Dico 1.º in
communi opinione quam tenet P. Suar. lib. in Metaph. Tract. 6. a n.
154. qui asserit actus non solum specie ferri per objecta, sed et per principia
formali sumpta non est dubium tales actus distingui inter se specie, cum
unus habeat principia formali diversa; nam 1.º sicut non vitalis dependeret
tamquam a principio a Deo ut a causa principali, et ab illo ut causa instrumen-
ti elevata; 2.º vero sed vitalis dependeret a Deo ut causa univ., et ab
illo ut a causa particulari et principali, quia sunt principia formali diversa.

136. Dico 2.º in opinione asserente actus specificari per
solos objectos, tunc tales actus non distinguerentur specie solo
non: Ratio quia tunc vires specificat idem non sapiunt diversitatem aut principio-
rum; cum non esset illarum species actuales specialis, solum acquireret dis-
tinctionem in non. Nec ex dictis sequi quod naturalis dici illa
actus debeant esse vitales, cum sint ejusdem speciei

Q.[d] in hac opinione de spectificatione actionis per solum terminum = Vitalitas aut non vitalitas non est aliquid praeter ipsam actionem, sed ex- sclusive, eo modo quo libertas non est aliquid intrinsecum essentiae actionis, sed ei pro- venit a modo indifferenti operandi in ipsa potentia; unde sicut in verbo dicendi modo actio libera, et manens sit ejusdem speciei, sic ejus- dem speciei est prout actio vitalis et non vitalis.

137. Ubi adde quod ad effectum intelligendi non sufficit quod actio sit ejusdem speciei, sed ulterius requiritur quod sit vitalis et immanens, propter illam quae se moveat ab intrinseco potentia intelligens quod non ... illa actio quae illum adducunt in proprio vita ... producunt in se non vitaliter receptum.

Sectio quinta
Quid sit Verbum Mentis?

138. Verbum sive sermo duplex est, unum internum quo nobis loquimur, aliud externum quo loquimur aliquid. Ex his duobus verbis proprium est mentale, ut pulchre S. Aug. relatus a P. Crompton de Anima Disp. 22. Sect. 8. no. 1. in his verbis: (Verbum quod foris sonat signum est verbi quod intus lucet, cui quidem verbi competit nomen, nam illud quod pro- fertur carnis ore vox verbi est.) Nihil quoque sufficit quod ego sit ... verbum Mentis!

139. Plurimi tamen dicunt in nostro illud Conceptionem se Intelligentem dari aliquam qualitatem productam ab intellectu et objecto quam dicunt verbum mentis. Sic igitur explicant suam sententiam: quod intellectus intelligit simul cum objecto producit verbum mentis, et postea subsequitur cognitio, quae in ipso ver- bo tamquam in imagine cognita cognoscit ...

Unde in hac sua verbū mentis oritur cognitio, ē ejusdem objecti imago. ge.

Verū Est e contra doceatur aliter ab A. A. nostræ Societatis P. P. V. L. q^a illa operatio, quam Thomistæ dicunt Verbum est omnino requisita ut sit intellectio, nec enim assignabitur qd illi desit: quo superflua est illa alia superveniens operatio, scilicet cognitio. 2° q^a potentia videndi et idem est de aliis sensibus, non producit Verbum in quo cognoscat objectum; Quia oculus solum immediate videt lucidum, et coloratum, quale ut esset Verbum potentiæ visivæ, quod idem dicitur de illo. 3° q^a Beati immediate vident Deum in se, non in alio Verbo mentis, ad quod in beante objectivè quo summum bonum immediate visum ad hoc quod Verbum Creatum.

Dicendum Verum est Nostræ Societatis P. P. V. quod Verbum mentis est ipsum objectum, scilicet ipsum in quo Nos Collocamus essentiam Intellectionis. Pr. q^a Verbum mentis est imago, et expressio rei, et educta a potentia cognitiva, quo modo manifestandi objectum, at quod ita se est ipsius actus intellectionis quod doceat Thomistæ.

L41. Dices I^o. Sic variante objecto variantur intellectiones, sed Etiam ex eo evenit, quod variantur Verba mentis in quibus objecta cognoscuntur. Ergo Verbum mentis distinguitur ab intellectione. Neg. minorem, q^a diversitas et varietas intellectionum evenit ex sola perfectione, vel ex speciei intelligibilis, et ex applicatione Luminis naturalis. Quemadmodum in variatione Dei solum ex diversitate Luminis gloriæ variantur visiones Beatæ, quæ immediate attingunt ipsum Deum, non in alio Verbo.

L42. Dices 2°. Objectum absens non potest trahere cognitionem quod prius debet fieri praesens per Verbum mentis, ut cognoscatur. Neg. ant. q^a sicut objectum absens potest trahere volitionem, et actus voluntatis, ita et potest trahere cognitionem. Adde quod et Verbum Thomistis